

vidt den Maade, hvorpaa Valutahandelen nu foregaar paa Børsen, om den er virkelig betryggende for Købmandsstanden, bemærkede den højtærede Minister angaaende det Møde, som vi begge ved afholdes i Nationalbanken en halv Times Tid før den officielle Notering, at dette Møde har en orienterende Karakter, og at den Kurs, som dær fastsættes, er kun en foreløbig Begyndelseskurs, danner kun Grundlaget, om man saa vil, for den Kurs, som senere bliver fastsat ved den officielle Notering paa Børsen. Ja, det stemmer ganske nøje ogsaa med, hvad jeg sagde. Men ganske sikkert har det Møde, som afholdes i Nationalbanken, og hvorved Begyndelseskursen sættes, en ret indgribende Betydning for Fastsættelsen af den senere virkelige Kurs, der fastsættes af den Direktør i Nationalbanken, der er Medlem af Noteringsudvalget, de øvrige Direktører for de store Banker og nogle enkelte Arbitragerer. Det er muligt, at en saadan orienterende Forhandling forud ikke kan gøre nogen som helst Skade, men paa den anden Side ser man ikke med fuldkommen Tillid paa, at denne Begyndelseskurs fastsættes paa denne Maade.

Det er altsaa ogsaa rigtigt, naar jeg bemærkede, at den Kurs, som sættes paa Børsen, i Virkeligheden gælder 24 Timer tilbage og ikke 24 Timer frem i Tiden, og jeg sagde, at dette ganske sikkert ikke var i Overensstemmelse med Veksellovens § 35. Jeg tror vedblivende, at jeg har Ret deri, for Veksellovens § 35 siger: Vekselen skal betales i den Møntsort, paa hvilken den lyder. Er denne ikke gangbar paa Betalingsstedet, og har Trassenten ikke ved Ordet „effektiv“ eller tilsvarende Udtryk særlig foreskrevet Betaling i den fremmede Møntsort, kan Vekselsommen erlægges i indenlandsk Mønt efter den Vekselskurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller paa nærmeste indenlandske Vekselsplads Veksler, udstedte i den fremmede Møntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, købes paa den Tid, Indfrielsen sker. Der staar ikke dær, at det er den Pris, hvortil man kan købe den fremmede Valuta, men der staar: Indfrielsen sker efter den Vekselskurs, hvortil den fremmede Valuta købes. Dette er altid blevet forstaaet paa den Maade, at den Kl. 2 satte Kurs for Veksler gælder som Inkassationskurs 24 Timer frem i Tiden. Og jeg vil gerne se den Bank, der selv nu under de forandrede Forhold overfor en Veksler lydende paa fremmed Mønt, der skal indfries i dansk Mønt, vil nægte at tage mod Betaling, fastsat efter den sidst noterede Kurs. Jeg tror ikke, nogen Bank vil løbe den Risiko

at nægte at modtage en saadan Betaling. Den vil sikkert faa at vide, at dette er et lovligt Tilbud, og det er ogsaa mig bekendt, at overfor Købmænd, der har staaet stift og fast paa, at dette var Inkassationskursen, har vedkommende Bank bøjet sig og anerkendt den sidst noterede Kurs. Jeg lægger her Vægten paa, at der staar i Veksellovens § 35, at den skal erlægges efter Vekselskurs, og Vekselskurs er intet andet end den Kurs, der er sat paa Børsen den foregaaende Dag. Den højtærede Handelsminister bemærkede ogsaa, at det er rigtigt, hvad jeg sagde, at under normale Forhold for Krigen, hvor Kursfluktuationerne ikke var saa store, har praktisk talt den Kurs, der blev noteret den ene Dag, været gældende til den næste. Dog tror jeg, tilføjede Ministeren, at Bankerne ogsaa paa det Tidspunkt altid tog et vist Kursforbehold om Formiddagen. Jeg kan ikke bestride, at det kan være sket, naar der var Tale om Handler med særlig store Valutabeløb, men i al Almindelighed og for det daglige Behov er det meddelt mig, at det ikke er sket. Men der er altsaa nu sket den væsentlige Forandring i Forhold til det tidligere, at man ikke kan købe Valuta indenfor de næste 24 Timer for den Dag satte Kurs, men enten maa handle sig den til i det frie Marked eller bliver henvist til Noteringen den paafølgende Dag eller senere samme Dag.

Jeg har endelig anket over, at det ikke var nemt for Købmændene at kalkulere deres Varer, naar de ikke havde en bestemt Kurs paa den fremmede Valuta at holde sig til. Dette maa jeg vedblivende hævde. For Tiden kan Valutakursen svinge saaledes, at Svinget i Kursen er større end det, der vilde være normal Avance. Naar man maa regne med en saadan Svingning i Kursen, at den sluger Avancen, er det klart, at Købmanden maa beregne sig en Margin, og dette betyder utvivlsomt en Varefordyrelse. Heroverfor har den højtærede Minister sagt, og her vil jeg meget ønske, at han havde talt direkte paa Bankernes Vegne, at „naar det ærede Medlem“ — altsaa jeg — „mener, at den Omstændighed, at Kursen ikke er bindende, gør det vanskeligt for Købmændene at kalkulere deres Varer, er dette heller ikke ganske rigtigt, fordi det vist er ganske sikkert, at Bankerne altid har respekteret Kursen samme Dag ved alle, hvad jeg vil kalde, legitime Krav paa Valutaen, det vil sige Krav paa Valuta til Opfyldelse af Vareindkøb, medens de derimod sikkert ikke har respekteret den ved Arbitrageforretninger“. Jeg tænker mig, at den højtærede Minister egentlig har ment at ville sige